

Groofs: Jeg har blot taget Ordet i Anledning af, at den foregaaende ærede Taler yttrede, at det var Folkets Dnske, at Fællesforfatningen endelig nu maatte blive sat i Kraft, for at jeg ligeledes, da han boer i en ganske anden Egn af Landet end jeg, for mit Vedkommende kan udtale, at i den vide Kreds, hvor jeg er kjendt, er det Folkets almindelige Dnske, at vi nu endelig kunne faae Ende paa det. Ja, det er Folkets Dnske, mine Herrer! fordi det kræver Ro til de materielle Kræfters Udvikling i Landet; det er Folkets Dnske, fordi det for Fremtidens Skyld, maaskee for en meget nær Fremtids Skyld, finder det fornødent, at Forholdet til Hertugdømmerne ordnes og fastnes; og endelig er det Folkets Dnske, fordi det frygter Alternativet, frygter det Mørke, der ligger bagved Fællesforfatningen, hvis den ikke antages.

Jesperfen: Naar jeg har begjært Ordet her i denne vigtige Sag, da er det, fordi jeg vil udtale mig over, hvorledes jeg opfatter Forholdene, og hvorledes min Stilling er til Sagen, og saa meget mere finder jeg Anledning til at udtale mig derover ligeoverfor Folket og ligeoverfor denne Forsamling, som det er kun modstræbende og med stor Betænkelse og med stor Betyrning, at jeg, hvis jeg ellers kan det, bekvemmer mig til at stemme for Forandringen i vor Grundlov. Og denne Betænkelse reiser sig ikke deraf, at jeg har nogen Mistillid til det nuværende Ministerium, thi jeg har ingen Grund til at have Mistillid til det, tværtimod har jeg Tillid til det i dets

Heelhed og i Særdeleshed til enkelte Personligheder deri; men jeg frygter for, at ikke nogetsonhelst danst Ministerium vil kunne bære eller holde den Fremtid, som vi fremkalde ved den Ordning af Forholdene, at der bliver indført en Heelstatsforfatning, og jeg frygter ligeledes for, at denne Fremtid, denne Heelstatsforfatning vanskelig vil kunne bære eller holde oppe et danst Ministerium. Det er heller ikke, fordi jeg frygter for at votere Forsandringen i Danmarks Riges Grundlov; thi skjøndt jeg har den kjær, anseer jeg den dog kun for Midlet og ikke for Hensigten, og naar der ved dens Forandring kan bidrages til, at der fremkaldes et sundere og kraftigere folkeligt og borgerligt Liv, saa skal jeg være meget villig til at stemme derfor. Men det Hvieste, jeg kan sige her, er, at der ved den Ordning, der tilsigtes, vil fremmes et nødvendigt Onde. Jeg vil ikke her see hen til, jeg vil ganske afsee fra det Udkast, der er udgaaet om en Heelstatsforfatning, jeg vil ansee det, som om det var os aldeles ubekjendt. Jeg vil kun betragte Sagen i dens Almindelighed, Ordningen i Forhold til en Heelstatsforfatning i Almindelighed, og da er det, at min store Betænkelse opstaaer deraf, at jeg ikke kan andet end søle og indsee, efter Alt hvad jeg kjender til vor Fortid og vor Historie, at en Heelstatsforfatning vil være ikke alene vanskelig, jeg vil ikke sige umulig, men jeg vil sige vanskelig og farlig, og dette, hvad enten jeg henseer til Forholdene i de forskjellige Landsdele eller til Heelstatens Forhold udad, til Uldand.